

**Врятуйте кицьку! Як
блискавично писати живучі
тексти**

КУПИТИ

Уявіть-но: ви пишете текст за текстом, один переконливіший від іншого. І кожна історія така пробивна, із несподіваними сюжетними ходами, огнеметними діалогами та достеменними персонажами... З посібником «Врятуйте кицьку!» навіть сама кицька може нашкрябати блокбастер про власний порятунок. Тут є все, що стане у пригоді авторам: вправи, завдання, техніки й фішки красного письменства, щасливі знахідки та кумедні факапи. І найголовніше — чіткі формули для написання історії на мільйон!

Про автора:

Блейк Снайдер — письменник і сценарист, який заробив мільйони доларів на своїх текстах, зажив слави як богоподібний метр сторітелінгу, і більше він, на жаль, уже не напише... А вас навчить. Викладач Каліфорнійського університету, Снайдер розробив продуктивну письменницьку методу для авторів усіх жанрів. За нею створені присвячені метру Блейку анімаційний фільм «Як приборкати дракона» і один перекладений кількома європейськими мовами роман-бестселер. Насправді це не все, просто послуговування класичним посібником Снайдера успішні райтери сприймають як буденне й самоочевидне.

Вступ

Ще одна книжка про сценарну майстерність?!

Переконали, що багато хто з вас саме так і подумав.

І, до певної міри, ви маєте слухність. Хороших посібників із написання сценаріїв уже й без того є багато. А якщо хочете зрозуміти, звідки воно все взялося, зверніться до майстра Сіда Філда, який усе це почав і став для всіх учителем.

Є й інші справді хороші книжки та курси, багато з яких я сам випробував.

Мені подобається книжка Вікі Кінг із неправдоподібною назвою «Як написати фільм за 21 день». Нереально, так, але я це зробив і навіть продав той написаний сценарій.

А ще я високо ціную роботу Джозефа Кемпбелла. «Герой з тисячею облич» досі залишається найкращою книгою про те, якою має бути оповідь.

І звичайно ж, я маю сентимент до Роберта Мак-Кі — принаймні до успіху його учнів. Мак-Кі — це як Джон Гаузман з «У погоні за папірцем», тож якщо ви сценарист-початківець із амбіціями, вам доцільно побувати хоча б на одному його семінарі. Це надто величний зразок театрального мистецтва, щоб його пропустити.

У решті-решт, як і кожен, хто передивився достатньо фільмів, у тому числі поганих, щоб думати «ТАК зробити можу ія!», можете вважати, що книжка про те, «як писати сценарії», вам узагалі не потрібна.

То чому ж саме ця?

Чому тепер?

І чому саме я можу донести до вас те, що ви ніколи не чули деінде та що спроможне змінити ваш рукопис на краще?

Насамперед я ніколи й ніде не натрапляв на книжку про сценарну майстерність, що «говорила б нашою мовою». Як професійний практик в індустрії розваг, який із восьми років займався озвучуванням для свого тата, я звик до певних жаргонних скорочень, що вживають при обговоренні цього бізнесу. А всі книжки такі формалізовані! Такі безликі. Вони

описують кіно з та-а-а-аким надмірним благоговінням і поклонінням — а то ж лишень кіно! — що, на мою думку, це вже починає заважати. Хіба не було б добре, щоб автор книжки про те, як писати сценарії, вживав той скоропис, яким послуговуються сценаристи і керівники кіностудій?

По-друге, — і прошу не сприймати це як неповагу до когось, — я думаю, що було б непогано, якби автор книги про те, як написати сценарій, і справді продав хоч один свій сценарій! Хіба ні? А це саме та сфера, у якій я почуваюся особливо кваліфікованим. Працюю сценаристом ось уже двадцять років і заробив на цьому мільйони доларів. Я продав багато сценаріїв із високим касовим потенціалом (хай-концептів — див. глосарій), сценаріїв, за які конкурували різні студії, і пробних' сценаріїв. Кілька з них навіть вийшли на екрани.

Мої сценарії коментували Стівен Спілберг, Майкл Ейснер, Джеффри Катценберг, Пол Масланські, Девід Пермут, Девід Кіршнер, Джо Візан, Тодд Блек, Крейг Баумгартен, Айван Райтман та Джон Лендіс. І мені дісталася колективна мудрість багатьох інших — не таких знаменитих, але таких самих розумних, — якою ми всі користуємось, яка нам подобається і яка лежить в основі наших сценаріїв.

По-третє, хіба це не хороший бонус, якщо автор посібника справді скористався цим методом на практиці, навчаючи інших людей, які тепер дійсно продають сценарії?

Отож і це про мене.

Маю великий досвід роботи з іншими сценаристами. Я навчав свого методу і раціональних прийомів деяких найуспішніших у цьому бізнесі. Допоміг їм стати кращими сценаристами. Усе тому, що мій підхід до завдання — практичний і ґрунтується на здоровому глузді, а головним чином тому, що він працює.

Нарешті, думаю, було б добре, якби автор книжки зі сценарної майстерності чесно писав, наскільки реально продати свій твір. Є безліч семінарів та програм із написання сценаріїв, що створені, схоже, аби заохочувати людей та ідеї, яких заохочувати не слід. Не знаю, як вам, але мені здається, що це жорстоко. Поради на кшталт «Ідіть на поклик свого серця!» і «Не зраджуйте власного бачення!» доречні, якщо ви проходите

курс психотерапії. Що ж до мене, то я дійсно прагну поліпшити власні шанси. Життя коротке. Не хочу, щоб мені навіювали думку, ніби мій рукопис про життя святого Алойзія чи «реальні події», які трапилися зі мною одного літа в таборі, мають перспективи, якщо це не так. То навіщо ще одна книжка зі сценарної майстерності? Бо інші, які мені траплялися, не пишуть усієї правди і не дають читачеві інструментів для досягнення успіху в цій галузі. А ще вони часто приносять більше користі авторові, ніж читачеві.

Я не хочу займатися викладанням сценарної майстерності; просто бажаю передати те, що знаю сам. До того ж я досягнув тієї точки, коли готовий «усім поділитися». У мене було багато дивовижних успіхів, я навчався у майстрів, тож тепер настав час розповісти усе вам.

За написання цієї книжки я взявся ще й через очевидний для мене брак здорового глузду в багатьох кінофільмах, які тепер знімають. За всіх знань багато хто в Голлівуді забуває про елементарні правила і нехтує дієвими методами, вважаючи, що кабінети в офісах кіностудій та великі рахунки на представницькі витрати дозволяють їм не дотримуватися жодних правил.

Якщо відверто, я від цього просто сатанію!

Поки пишу цю книжку, є ще одне, що мене дуже турбує, хоча, з ділового погляду, воно свідчить про винахідливість.

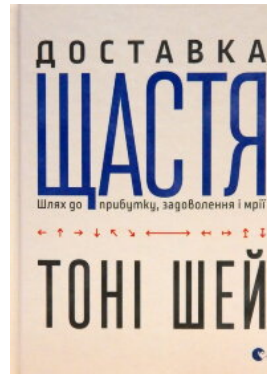
Це тенденція Обов'язково-покажи-і-гори-воно-все. Це коли ви на фільм витрачаєте купу грошей, роздмухуєте довкола нього своєрідне пекло, виходите на екрани у більш як 3000 кінотеатрів і отримуєте в перші вихідні купу грошей, що покриває вартість виробництва. І кому яке діло, якщо збори від вашого фільму падають на поближніх вихідних на 70 або 80% через погані відгуки?

У цій тенденції мене дратує, що, якими б не були всі ті витрати на гонорари зірок, спецефекти, рекламу і маркетинг (а ще ж не забувайте про всі ті фільмокопії), від цих грошей було б більше толку (та й фільми були б кращими), якби творці кіно просто витратили чотири долари на папір, олівці й не відходили від правил, за якими пишуть хороший фільм!

Рекомендована література

Жінки, які кохають до нестями

Доставка щастя. Шлях до прибутку, задоволення і мрії

Ігри, у які грають люди

Я бачу, вас цікавить п'ятьма

Вигоряння. Стратегія боротьби з виснаженням удома та на роботі

Сім чоловіків Евелін Г'юго

Перейти до категорії
Саморозвиток та мотивація

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ